

Přepočítání spotřeby elektrické energie na normální klimatické podmínky

Aktuální verze metody klimatického přepočtu pracuje jen s jedinou klimatickou veličinou, průměrnou denní teplotou vzduchu. Teplotní údaje jsou získány zprůměrováním ze 7 meteorologických stanic s následným exponenciálním vyhlazením.

Teplota vzduchu vystupuje v regresní rovnici ve tvaru polynomu 5. stupně, dalšími nezávisle proměnnými jsou pořadové číslo dne v roce a normálová teplota (hodnota teplotního normálu) pro daný den v roce. Úloha se standardně řeší naráz pro celý kalendářní rok (s vyloučením dní či úseků roku, které se vyznačují netypickými hodnotami spotřeby elektřiny).

Teplotní normál je tentokrát chápán jako časová řada 365 (případně 366) průměrných denních hodnot venkovní teploty vzduchu za 20leté období 1986 až 2005 (s dodatečným vyhlazením).

Při klimatickém přepočtu spotřeby elektřiny plní teplotní normál dvě základní funkce:

- V regresní rovnici vystupuje jako jedna z nezávisle proměnných. Charakterizuje sezonní složku (roční profil) spotřeby elektřiny.
- Současně slouží jako etalon, k němuž se přepočítává celá historická řada spotřeby elektřiny ČR, aby se při analýze vývojových trendů ve spotřebě elektřiny vyloučil vliv venkovní teploty, daleko nejvýznamnějšího z klimatických (meteorologických) faktorů, které na spotřebu elektřiny působí.